

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**, Územní odbor Přerov, Obvodní oddělení Přerov 2, se sídlem U Výstaviště 18, Přerov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2014, č. j. 22 A 35/2014 – 10,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou krajskému soudu dne 11. 3. 2014 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci sp. zn. KRPM-147292/ČJ-2013-140819. Žalobce dále požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

[2] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 10. 4. 2014, č. j. 22 A 35/2014 – 10, žalobu odmítl, žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků nevyhověl, návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud poukázal na skutečnost, že přílohou žaloby je sdělení žalovaného ze dne 4. 2. 2014, č. j. KRPM-147292-25/PŘ-2013-140819, adresované M. R., bytem jako žalobce, z kterého vyplývá, že adresát tohoto sdělení podal dne 16. 12. 2013 oznámení týkající se incidentu při zákroku strážníků městské policie, při kterém měl být z jejich strany napaden a současně mělo dojít k napadení žalobce. Žalovaný ve sdělení uvedl, že se oznámením zabýval a dospěl k závěru, že není dostatečně odůvodněn závěr, že by se v tomto případě ze strany strážníků městské policie jednalo o naplnění skutkové podstaty trestného činu či přestupku. Krajský soud poté poukázal na závěry, k nimž Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 18. 2. 2010, č. j. 7 Aps 1/2010 – 53, a v rozsudku ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 28/2008 – 29, a uzavřel, že v posuzované věci není dána pravomoc správních soudů k přezkumu postupu žalovaného, neboť ten v posuzované věci vystupoval v pozici orgánu činného v trestním řízení a postupoval podle trestního řádu.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v níž namítal, že krajský soud věc posoudil v rozporu s právními předpisy. Stěžovatel dále vyjádřil přesvědčení, že došlo k porušení jeho práva na spravedlivý

proces zakotveného čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 až 38 Listiny základních práv a svobod. Krajskému soudu vytknul, že mu nedal prostor obstatat si vlastního zástupce a neumožnil mu odstranit nedostatky žaloby, čímž porušil právo stěžovatele na právní pomoc a čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní kasační stížností napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 6. 2014, č. j. 4 As 114/2014 – 16, rozhodl, že stěžovateli se nepřiznává osvobození od soudních poplatků a žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2014, č. j. 22 A 35/2014 – 10, se zamítá. Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti a soudní poplatek uhrazen nebyl, Nejvyšší správní soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a poučil jej, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[5] Na toto usnesení Nejvyššího správního soudu reagoval stěžovatel podáním ze dne 20. 6. 2014, v němž navrhl, aby bylo vyhověno jeho žalobě a podáním ze dne 24. 6. 2014, v němž mimo jiné uvedl, že žádá ekonomická překážka nesmí bránit volnému přístupu k soudu.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[8] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2014, č. j. 4 As 114/2014 – 16, bylo v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (podle kterého „*nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhojí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*“) stěžovateli doručeno dne 17. 6. 2014. Tohoto dne totiž byla obálka s tímto usnesením vhozena do domovní nebo jiné stěžovatelem užívané schránky. Lhůta 10 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve středu dne 18. 6. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 27. 6. 2014. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[9] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory zaslání výzvy a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

pokračování

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2014

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu